

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 309/2023
07.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обе из ..., као правних следбеника пок. ВВ, чији је заједнички пуномоћник адвокат Мирјана Рајић Илић из ..., против туженог Привредно друштво за грађевинске послове, трговину и инжењеринг „Центар“ доо, Београд, чији је пуномоћник адвокат Срђан Илинчић из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Другог основног суда у Београду и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 07.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Апелациони суд у Београду је решењем Гж 5025/22 од 30.03.2023. године укинуо пресуду Другог основног суда у Београду П 3049/19 од 13.04.2022. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Други основни суд у Београду није прихватио да поново суди у овом предмету, те се актом П 1538/23 од 22.05.2023. године обратио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности, са образложењем да је у овом предмету првостепена пресуда већ једанпут била укинута у целости решењем Апелационог суда у Београду Гж 2434/17 од 07.09.2017. године, те да другостепени суд није могао поново да укине пресуду и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности, Врховни суд је на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („ Службени гласник РС, бр. 72/11...18/20) утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 387. став 3. ЗПП, прописано је да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Према стању у списима, пресудом Другог основног суда у Београду П 41364/10 од 14.11.2016. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужни да му на име накнаде за извршене услуге по уговору .../... од 30.08.1996. године, исплати износ од 1.777.142,81 динара, са законском затезном каматом од 14.08.2001. године, као и износ од 5.921,50 динара на име стицања без основа, са законском затезном каматом на износ од 341.50 динара почев од 16.09.1996. године до исплате, на износ од 3.380,00 динара почев од 30.06.1998. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2434/17 од 07.09.2017. године укинута је наведена првостепена пресуда и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд пресудом П 3049/19 од 13.04.2022. године, ставом првим изреке, није дозволио преиначење тужбе учињено поднеском тужила (правних следбеника пок. тужиоца) од 13.10.2021. године и 28.12.2021. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужила и обавезан тужени да тужилама солидарно исплати износ од 639.051,25 динара с акаматом почев од 10.11.2021. године до исплате, као и износ од 2.383,89 динара са каматом почев од 30.06.1998. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужила да се обавезе тужени да тужилама солидарно исплати преко досуђеног износа из става другог изреке од 639.051,25 динара до траженог износа од 1.777.142,81 динара са траженом каматом од 14.08.2001. године до 10.11.2021. године, те преко досуђеног износа од 2.389,89 динара до траженог износа од 5.921,50 динара са каматом од 30.06.1998. године до исплате. Ставом четвртим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П 3049/19 од 13.04.2022. године, Апелациони суд у Београду је решењем Гж 5025/22 од 30.03.2023. године, укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Како је у овој парници првостепена пресуда већ једанпут укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 2434/17 од 07.09.2017. године, Апелациони суд у Београду као другостепени, није могао поново да након укидања побијане првостепене пресуде, предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, јер је на тај начин поступио противно одредби члана 383. став 4. ЗПП којом је искључена могућност двоструког укидања првостепене пресуде. Наиме, другостепени суд је приликом одлучивања о жалбама странака у конкретној правној ситуацији кад је у истој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а побијана пресуда се заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању или су у поступку пред првостепеним судом учињене битне повреде одредаба парничног поступка, био дужан да одржи главну расправу и одлучи о захтеву тужила.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 22.став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић